

16636-B

Löpande nr

Avsnitt

IV A

15200-A

RIKSPOLISSTYRELSEN
RKP-A2

P hörd

Protokoll fört vid förhör med Andersson,

Anders KRISTER Henning, f. [REDACTED]

adress [REDACTED]

För närvarande bosatt [REDACTED]

[REDACTED], telefon [REDACTED]

Förhöret hållit per telefon den 11 januari 1994
klockan 12.00.

Förhörsledare: krinsp Bengt Ödmark.

Förhörsittne: ej tillgängligt.

Andersson underrättad om att anledningen till förhöret är utredning beträffande den, enligt vapenregistret i Handen, av honom ägda revolvern av märket Smith & Wesson modell 27 med 6-tumspipa, med kaliber 357 magnum och att förhöret ingår i förundersökningen om mordet på Olof Palme.

Andersson uppges att han under 1992 sålt detta vapen av ekonomiska skäl. Han hade då kommit på ekonomiskt obestånd och såg ingen annan möjlighet än att göra sig av med vissa ägodelar. Han preciserar tiden till försäljningen till hösten 1992.

Vapenförsäljningen gick till på så sätt att han besökte en uteservering belägen vid Café Opera inne i Stockholm. Han kom där i samspråk med en person av utländsk härkomst, eventuellt från Sydeuropa, turk, grek eller liknande. Han fick den uppfattningen att denna person försökte sälja honom något narkotiskt preparat, hasch eller dylikt, men Andersson var inte intresserad. Så småningom kom man in på övriga diskussioner och det visade sig att personen var intresserad av att köpa vapen av Andersson. Andersson skulle tänka på saken och de kom överens om att träffas på samma plats ungefär vid samma tidpunkt dagen därpå. Andersson bestämde sig efter första sammanträffandet och gick till platsen på avtalad tidpunkt och sammanträffade med samma man. Mannen köpte Anderssons revolver för 5.500 kronor och han erhöll en 25-tal patroner med hemladdad ammunition därtill. På fråga uppger Andersson, att han har ingen aning om vad

21/2-94 HaB

personen hette, ej heller presenterade sig Andersson för honom. Han beskriver köparen som cirka 20 år, omkring 180 cm lång, normal kroppsbyggnad. Han var klädd i ungdomlig klädsel. I övrigt kan Andersson säga att personen verkade ha ganska gott om pengar.

Beträffande vapnet uppger Andersson, att det var en revolver, som ovan sagts med 6-tumspipa, den var svartblånerad och hade träkolvpallor.

På ytterligare fråga om Andersson kan erinra sig några detaljer eller övriga uppgifter beträffande vapenköparen, uppger Andersson att han tyckte att det verkade vara en halvskum typ.

Förhöret intalat efter godkänt koncept.

Förhöret avslutat klockan 12.45.

Bengt Ödmark

Krinsp.

Utskriftsdatum 1994-01-11/EÅ.

P omn ok man se sign:

Registrering 1994-01-12/ha

RIKSPOLISSTYRELSEN
RKP-A2

16636-C
Löpande nr
Avsnitt
IV A | 15200-B

P hörd kompl

Protokoll fört vid kompletterande förhör hållt
per telefon den 12 januari 1994 mellan klockan
08.45-08.55, med Andersson, Anders
KRISTER Henning.

Förhörsledare: krinsp Bengt Ödmark.

Förhörsittne: ej tillgängligt.

Andersson ombads redogöra för sina förehavanden vid tidpunkten för mordet på Olof Palme, nämligen den 28/2 1986 cirka klockan 23.20, och han uppger att han kommer ihåg att han då hade drabbats av influensa, någon slags asiattyp och befann sig hemma i bostaden som då låg på [REDACTED] i Stockholm. Han vet att han var ensam hemma vid detta tillfälle. Han uppger att han är ogift och ej vid denna tid hade någon särskild flickvän.

På fråga hur han fick kännedom om mordet på Olof Palme, uppger han att han hörde det först på radion på morgonen när han hade stigit upp. Han uppger att han då först inte trodde på uppgiften utan slog också på TV-apparaten och fick händelsen bekräftad. Han säger att han därefter satt som klistrad vid TV:n hela dagen för att få uppgifter om det inträffade. Han kan inte erinra sig om han pratade med någon denna dag, vare sig personligen eller per telefon. Det är inte uteslutet att han kan ha ringt sina föräldrar för att diskutera det inträffade, men han är osäker på uppgiften.

Eget sign:

På fråga om sitt eget utseende uppger han, att han har normal kroppsbyggnad och är 185 cm lång.

Förhöret intalat efter godkänt koncept.

Bengt Ödmark
Krinsp.

Utskriftsdatum 1994-01-12/EÅ

Registrering 1994-01-12/ha

21/2 - 94 HaD

RIKSPOLISSTYRELSEN
RKP-A

Avsnitt

IVA

Löpande nr

16636-D

UHÖRD

Protokoll fört vid förhör med Anders
KRISTER Henning Andersson, f. [REDACTED]
, med uppgiven adress [REDACTED]
[REDACTED].

Förhöret hållit i RKP-A:s lokaler den 17
januari 1995 med början klockan 10.10.

Förhörsledare: krinsp Bengt Ödmark och
krinsp Ola Boija.

Andersson har hämtats till förhör enligt beslut av chefsåklagare Anders Helin.
Beslutet fattat den 16 januari 1995. Den plats där beslutet verkställdes är hos
Anderssons moder bosatt på [REDACTED]. Beslutet verk-
ställdes av krinsp Ödmark och Boija.

Andersson hämtades klockan 09.40 och infördes till kriminalavdelningen
klockan 10.05.

Andersson underrättad om att anledningen till förhöret är utredning beträffande
den av honom innehavda 357:a av märket Smith & Wesson.

H1

På inledande frågor var Andersson förvarar sina vapen uppger han, att han har
vapen dels i vapenskåp på lantstället dels en älgstudsare hemma hos sin
mamma. Han har även ett hagelgevär inlämnat på en pantbank på Götgatan. I
vapenskåpet förvarar han en pistol av märket Häggerli och och ett kulgevär
av kaliber 22.

Han köpte revolvern och Häggerlin samtidigt och datum för köpet framgår av
hans licens. Revolvern var begagnad och till denna fanns ett vanligt brunt
hölster av läder. Han vet inte fabrikatet på hölstret. Detta kanske framgår av
de handlingar som eventuellt finns kvar på vapenfirman. Han har aldrig haft
något fodral till revolvern.

H2

På fråga var han har sin 357:a, uppger han att han vidhåller att han sålde detta

24-95 Hac Pj

vapen på grund av att han fick problem med ekonomin, närmare bestämt att han blev efter med hyran till den bostad han då bodde i.

På fråga hur det kunnat undgå Andersson att revolvrar med cal 357 var aktuella för provskjutning i anledning av mordet på Palme, uppger han att han liksom alla andra satt och väntade att bli kontaktade för att vapnet skulle provskjutas. Han hade dels sett detta på TV och dels läst om det i tidningarna. Andersson bodde ju då centralt på [REDACTED] i Stockholm och han uppger att eftersom hans efternamn börjar på A så räknade han med att bli en av dom första att bli kontaktad för provskjutning. Efter det att Holmér suttit och viftat med revolvrar i TV satt han och väntade på att polisen skulle höra av sig eftersom han hade en 357:a och var bosatt bara ca 15 minuters promenad från mordplatsen. Han väntade vecka efter vecka, månad efter månad, men inget hände.

Andersson tillfrågas om han erinrar sig att han har fått skriftliga kallelser ställda till [REDACTED], och han uppger att han inte kan erinra sig att han har fått några kallelser beträffande provskjutning av vapen. Andersson kan inte helt utesluta att han har fått kallelser från polisen men han uppger att de så kallade bruna kuverten kunde han lägga åt sidan utan att ens öppna.

P
IVA 16635

Andersson tillfrågas om han kan erinra sig ett besök från Torsten Stålnecke, som har uppgivit att han besökte Anderssons adress på landet, men Andersson kan inte erinra sig något sådant besök.

På fråga om Andersson är eller varit hängiven radioamatör uppger han att några sådana intressen har han ej och ställer sig också undrande till frågeställningen.

Angående de kallelser som krinsp Torsten Stålnecke, under 1990, per post sänd till Anderssons adr på [REDACTED] (uppvisade för den hörde) uppger han att han ej minns att han skulle fått dessa handlingar. Det påpekas för Andersson att eftersom dessa handlingar är påminnelser borde han även tidigare erhållit kallelser om provskjutning av vapnet. han uppger härvid att man ej helt kan utesluta att försändelserna kommit fel person tillhanda eftersom Andersson är ett så vanligt namn. Han brukar ofta få felsänd post i brevlådan.

Andersson underrättas om att Stålnecke har avgivit en berättelse om ett hembesök han gjort i syfte att spåra en vapenägare och att Stålnecke till detta givit en beskrivning av en sommarstugefastighet som i allt väsentligt överensstämmer med Anderssons fastighet. Stålnecke har uppgivit att han

också sammanträffade med vapeninnehavaren. Andersson kommer inte ihåg att han fått ett sådant besök. Andersson föreslår att vi åter frågar Stålstice om saken och att denne får tillfälle att försöka känna igen honom.

Andersson uttrycker här stor irritation över att Stålstice ej skickade ytterligare kallelser eller försökte etablera en telefonkontakt med honom.

Beträffande sina bostadsadresser uppger Andersson, att han från 1980 var bosatt på [REDACTED] i Stockholm. Han bodde i denna lägenhet fram till 87-10-01, allt enligt utvisat försäljningskontrakt. Han köpte därefter en lägenhet på [REDACTED] i juli 1987 och bodde där fram till september 1992. Han har därefter bott hos föräldrarna, dels i deras sommarstuga och dels i deras bostad i [REDACTED].

Han uppger, beträffande sina anställningar, att han fram till den tidpunkt han gjorde en storvinst på V65, var anställd på Postverket. I samband med storvinsten sade han upp sig. Han levde därefter på de pengar han hade vunnit fram till 1982, då han anställdes på SL och arbetade där som dels spärvakt och dels tunnelbaneförare fram till 1984. Efter 1984 har Andersson inte haft något arbete. Han uppger att han, under sin arbetslösa period, det vill säga från 1984 fram till dags dato, har levt dels på sina vunna pengar, han vann 1.085999 kronor, dels på aktieaffärer i ganska stor skala. Han började med att investera 150.000 kronor i aktier samt en del obligationer. I den allmänna aktierytan steg värdet så småningom på aktierna till dryga miljonen.

Efter det att aktiemarknaden har rasat har Andersson så småningom blivit tvungen att sälja av dels aktier dels obligationer samt även andra föremål som han har köpt under sin tid som relativt välbeställd.

Under 1992 kom Andersson på visst obestånd. Han kom efter med hyran och under sommaren hade han en hyresskuld på cirka 20.000 kronor. Han hade då bestämt sig för att sälja sin lägenhet på [REDACTED]. Emellertid drog försäljningen ut på tiden så det blev ett glapp mellan den inkomst han väntade sig och utgiften. Anledningen till att försäljningen drog ut på tiden var att mäklaren hade semester och Andersson kunde inte få tillgång till sina pengar förrän mäklaren kom tillbaka från semestern.

Andersson gick härefter i funderingar om vad han skulle sälja för att tillfälligt förbättra sin ekonomiska situation.

Var och varannan dag brukade Andersson åka in till Stockholm utan att ha något särskilt ärende.

Under sommaren 1992, vid lunchtid eller tidig eftermiddag, befann sig Andersson i Kungsträdgården. Han uppger att han flanerade omkring som många andra i sommarsolen. Han blev då tilltalad av en person som pratade svenska men såg utländsk ut. Personen frågade Andersson om han ville köpa "nåt". Andersson förstod att han blev erbjuden att köpa narkotika eller något liknande. Andersson avisade emellertid förslaget, han röker ju inte ens vanlig tobak. Andersson förstod härvid att den här personen måste vara stadd vid kassa eftersom han håller på med dylika halvskumma affärer och framkastade då frågan om mannen var intresserad av att köpa något. Andersson fick då frågan vad han hade att sälja och efter vissa utvikningar så avslöjade därefter Andersson att han hade vapen att sälja. Han preciserade emellertid inte genast vad det gällde för typ av vapen. Efter en stund förklarade Andersson för mannen att han hade en 357:a av märket Smith & Wesson att sälja. Andersson insåg då att mannen fattade intresse för köpet. Dom kom efter en stunds samtal överens om att träffas samma tid och på samma plats kommande dag för att diskutera vapenköpet ytterligare, om nu intresse fortfarande skulle finnas.

Andersson förvarade sin revolver hemma i lägenheten i ett vapenskåp. Kommande dag begav sig Andersson, med sin 357:a i en vanlig sportbag som han ej kan beskriva närmare, till Kungsträdgården för att sammanträffa med den tilltänka vapenköparen. Andersson gick och ställde sig på samma plats där han hade befunnit sig dagen innan och efter en liten stund dök vapenköparen upp. Andersson och köparen promenerade på Anderssons förslag till Skeppsholmen. De gick över bron som går till Skeppsholmen och därefter till vänster där de ställde sig i en portalliknande öppning till ett skyddsrum insprängd i berget. Man kunde inte komma in i skyddsrummet eftersom det var stängt med en dörr. I denna portal förevisade därefter Andersson vapnet. Han kommer inte ihåg om också hälstret fanns med. Efter visst ackorderande så bestämdes priset till cirka 5.000 kronor. Mannen betalade med tusenlappar och eventuellt några hundralappar. Han hade pengarna i en rulle i fickan. Personen hade rätt gott om pengar, men hur mycket pengar han hade känner inte Andersson till. Efter att ha fått pengarna i sin hand överlämnade han vapnet antingen i en väska eller också vapnet för sig och därefter gick Andersson från platsen, över bron tillbaka. Åt vilket håll köparen gick känner inte Andersson till.

S:an
kompl

Andersson beskriver mannen som 20-25 år gammal, något kortare än

Siqn
Komp/

Andersson själv som är 185 cm. Han hade sydländskt utseende men pratade svenska utan brytning. Han var troligen klädd i jeans. Han hade fina jogging-skor på sig och var i övrigt klädd i en kortärmad sommarskjorta. Andersson kan inte ge någon ytterligare beskrivning på mannen.

På fråga om inte Andersson hyste betänkligheter att sälja sitt vapen som han har licens på och där tillverkningsnumret finns registrerat på Andersson själv, till en person som sannolikt har en kriminell bakgrund, uppger Andersson att han har funderat en aning på detta. Han ställde sig själv frågan om vapnet, efter försäljningen kunde komma att användas i något brottsligt sammanhang och att Andersson därefter kunde bli inblandad i saken. Han gjorde emellertid den bedömning att det här var inte frågan om någon våldsbrottsling som han kunde befara utföra några våldsdåd.

På fråga om Andersson känt oro för vad hans försällda vapen skulle användas till, uppger han att han erinrar sig särskilt att när han fick reda på vad som hade hänt vid Stureplan, där ett stort antal personer blev nedskjutna och då han fick veta att en av gärningsmännen hade sydamerikanskt ursprung, kände han stor oro för att det kunde vara hans vapen som var involverat i detta brott. När han senare fick veta att det var en AK4 och inte en 357:a kände han stor lättnad.

På fråga om varför Andersson inte försökte sälja vapnet legalt, har Andersson uppgivit att han hade gjort den bedömningen att han endast skulle få någon tusenlapp för vapnet vid en försäljning till en vapenaffär. Andersson uppskattar ett begagnat vapen av denna sort till ett värde av cirka 1.000 kronor vid en försäljning. Andersson har den uppfattningen att han i det här läget hade fått flera gånger det belopp han skulle ha fått för vapnet vid en legal försäljning. Han befann sig ju också i ekonomiskt trångmål.

Beträffande försäljningen till den här personen uppger Andersson att han också hade gjort den bedömningen att det här är en man som aldrig skulle gå till polisen för att tala om att han hade köpt ett illegalt vapen.

Avbrott i förhörlet klockan 11.15.

Andersson, Ödmark och Boija har i tjänstebil begivit sig till föräldrarnas lantställe under adress [redacted] för att inleda husrannsakan. Husrannsakan inleddes klockan 11.55.

Förhörret återupptaget under samma förutsättningar som ovan klockan 14.15.

Andersson tillfrågas om han vill vidhålla sin berättelse om försäljning av sin revolver, S & W cal 357 magnum, och han uppger att det han uppgivit hitills om denna sak är riktig.

113

Andersson delges härför med misstanke för brott mot vapenlag genom att 1992 till en person som uppenbarligen saknade tillstånd att inneha vapen, försålt sin licenspliktiga 357:a av märket Smith & Wesson.

Andersson erkänner brott mot vapenlag.

Andersson underrättades om rätt att anlita biträde av försvarare, men han avböjer försvararbiträde i denna sak.

Andersson tillfrågades om han kan redogöra för sina förehavanden vid tiden för mordet på Palme och han uppger att han i denna tid låg hemma i bostaden på ██████████ i influensa. Han har inte sökt läkare eller annan hjälp. Han berättar att han sedan barndomen haft dåliga luftrör och också tagit bort toncillererna. Han har ofta återkommande förkyllningssjukdomar med bihåleinflammationer.

Han kommer ihåg att när han vaknade på morgonen efter mordet och kokade kaffe, så knäppte han på radion och fick då veta att Palme hade mördats. Han slog därefter på TV:n för att få ytterligare nyheter om denna sak.

På fråga om någon person kan styrka denna berättelse, uppger Andersson att han inte är säker på om han hade några telefonsamtal efter mordet på Palme, men håller det inte för uteslutet att han kan ha pratat med sina föräldrar eller sin bror om saken. Andersson kommer särskilt ihåg att han hade ont i huvudet

efter en bihåleinflammation och att han har varit sjuk dels före och även efter mordet på Palme. Han gick ut utanför bostaden endast för att handla och låg annars nerböddad.

Andersson tillfrågas om sin inställning till Olof Palme och uppger att han anser att Palme är en av dom mest intelligenta politiker Sverige har haft. En annan sak är att Andersson inte sympatiserar med den skattpolitik som Olof Palme och hans parti förde. Han har ej heller någonting emot Palme personligen av ett eller annat skäl. Han har aldrig kontaktat Palme per brev eller på annat sätt för att klaga över behandling från samhällets sida. Andersson har aldrig varit politiskt aktiv men har ett allmänt politiskt intresse och följer med i debatten.

Förhöret avslutat kl 18.50.

I delar intalat efter hand, redigerat

Bengt Ödmark

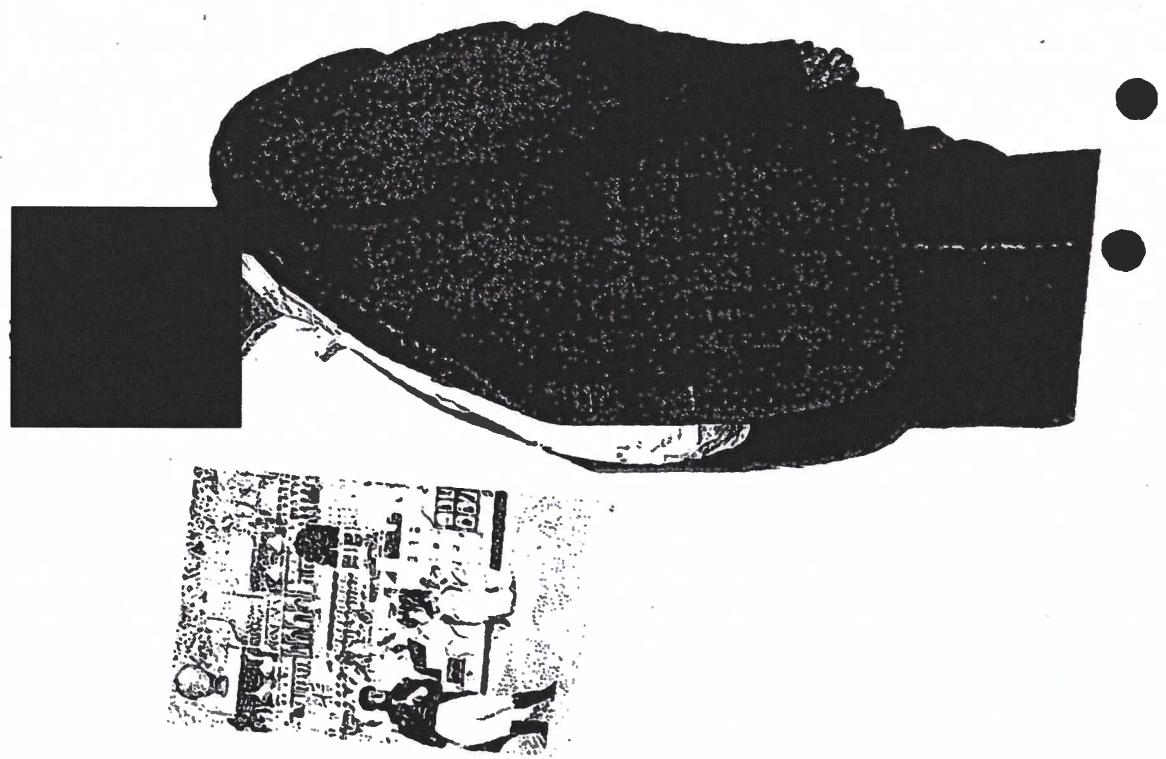
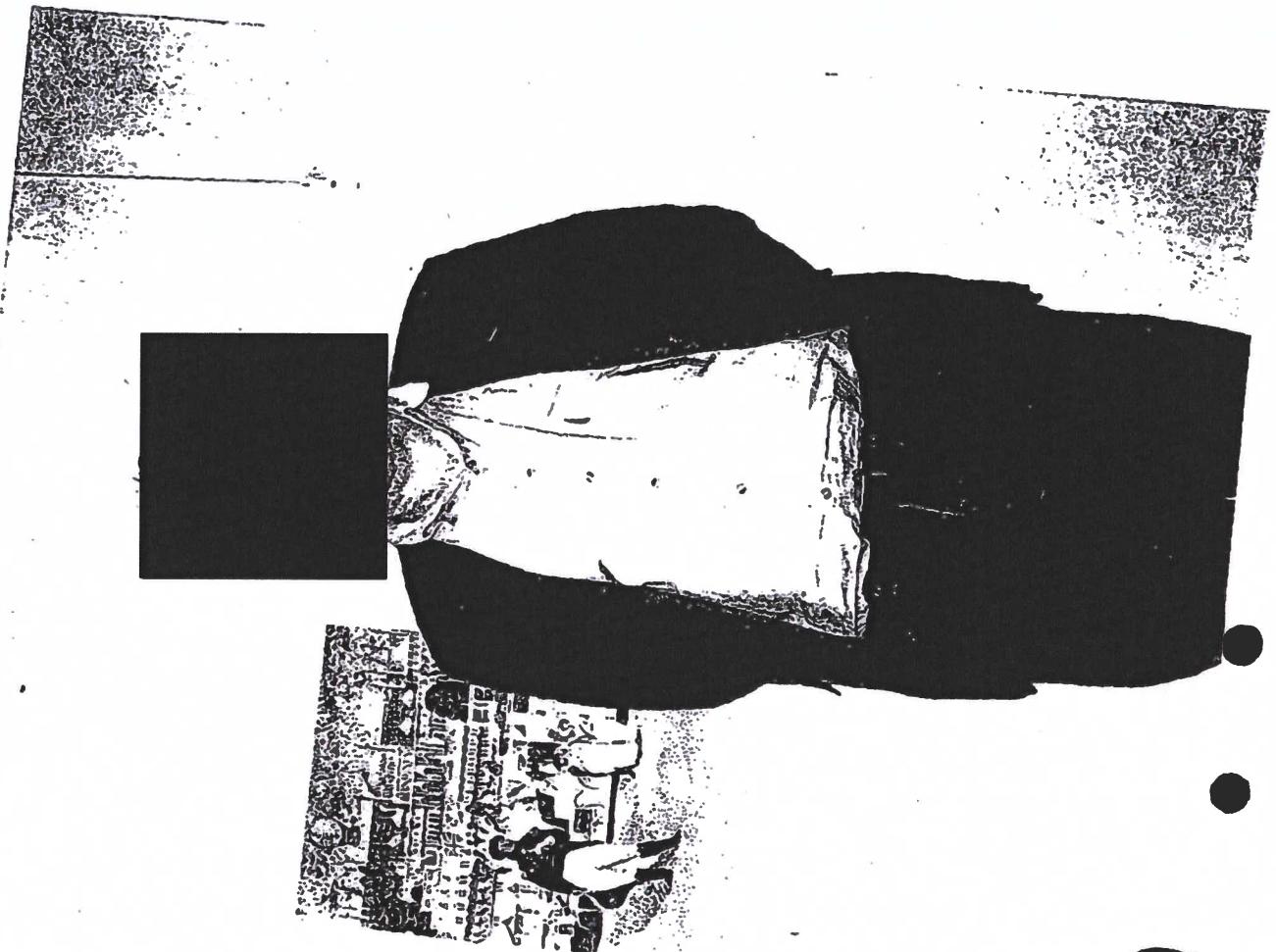
IVA 16636-D
kompl.

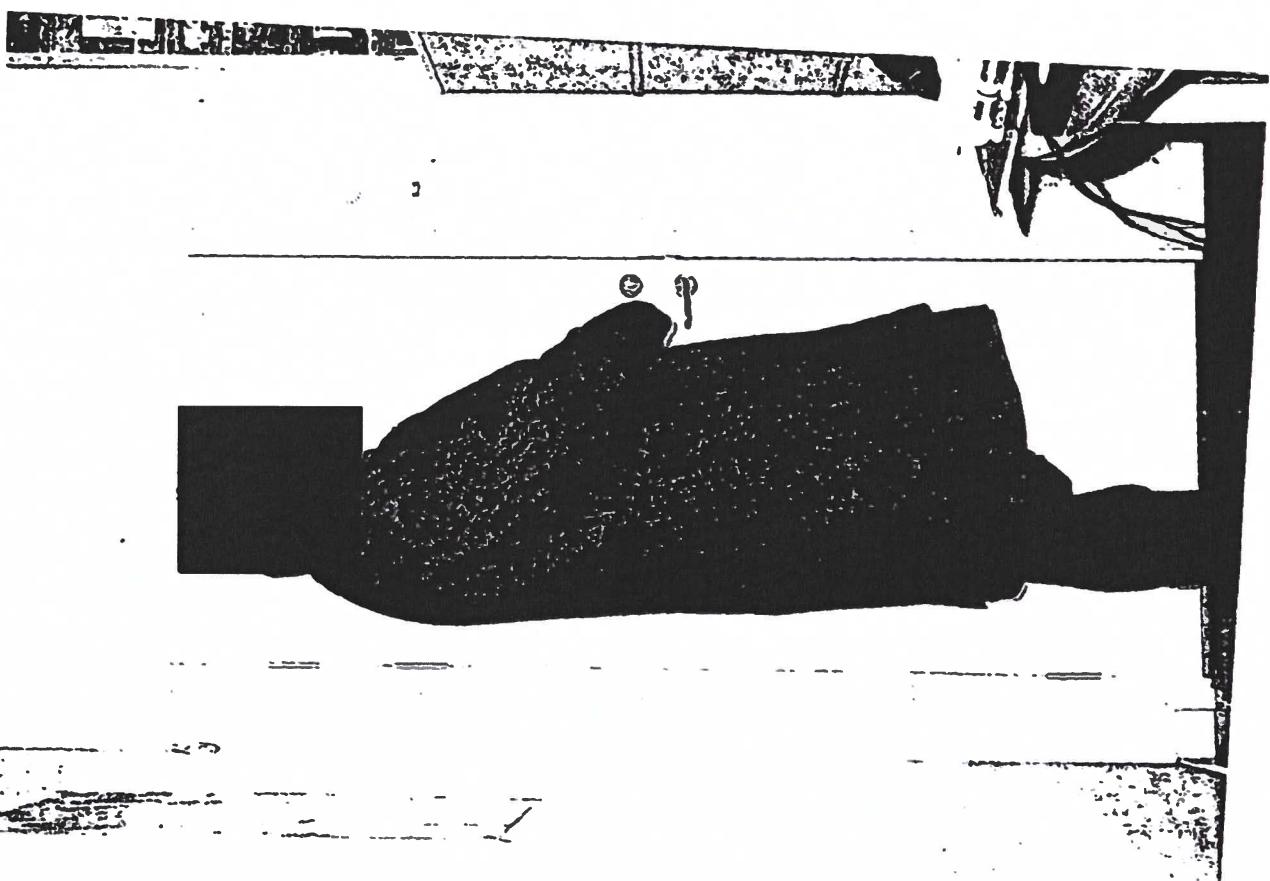
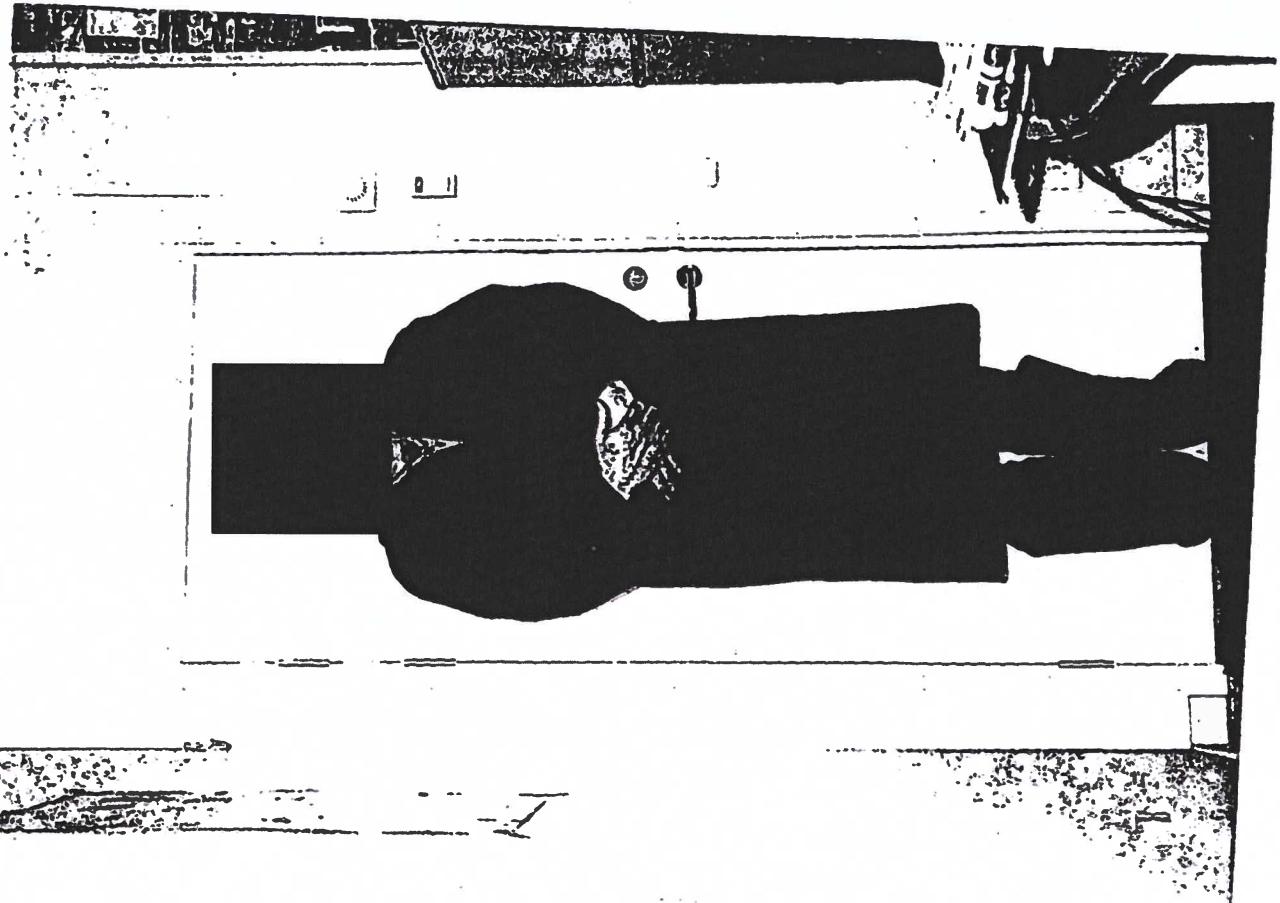
FOTOBILAGA

Fotografier tagna av Krister Andersson efter förhör
den 17 jan 1995.

U: Ola Boija

Has

01 Polismyndighet*

02 Arbetenhet*

03 Upprättat(d) av*

telefon*

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

Sid nr

07 Avsnitt

IVA

08 Löpande nr

16636-G

04	Fortsättningsblad	Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)
05	Förhörsprot	Utskriftsdatum Promemoria

10 sak

Protokoll över förhör med Krister

*U 1
Hord*

Andersson, [REDACTED], Förhöret hållt den 26 jan 1995 med början kl 10.15 i Anderssons hus, [REDACTED].

Förhörsledare, Ola Boija och Bengt Ödmark.

Andersson underrättades om att anledningen till besöket var kompletterande frågor.

Andersson tillfrågades om sitt förhållande till den fd ordföranden i skytteklubben, [REDACTED]

Andersson uppgav att de brukade träffas då och då och att han besökt [REDACTED] i dennes stora lägenhet på [REDACTED] i Stockholm vid flera tillfällen. Deremot har Andersson inte besökt [REDACTED] lantställe, [REDACTED]

[REDACTED]. De har träffats kanske varannan månad, mest sommartid. Tidigare, när Andersson hade motorbåt, har de gjort resor i skärgården. Andersson brukar ringa [REDACTED] från tid till annan och berättade att han senast talat med honom under vecka 3 -95.

Andersson tillfrågades vidare om sitt förhållande till den höjning av omsättningsskatten på aktieaffärer som genomfördes under 80-talet. Han berättade att höjningen på en procent drabbat honom på samma sätt som andra placerare. Det var en förarglig belastning men betydde inget avgötande. På frågan om vilket år höjningen genomfördes svarade han "1986".

H1
/Under förhöret uttryckte Andersson irritation över att han var skuggad och övervakad samt att hans telefon avlyssnades.

Han berättade att en man på bussen mot Västerhaningen hade tittat på honom och sedan stigit av vid en osannolik plats.

01 Polismyndighet*

02 Arbetsenhet*

03 Upprättat(d) av*

telefon*

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

10 sak

SPANINGSUPPSLAG

i grövre brottmål

Sid nr

04 Fortsättningsblad Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

05 Förhörsprot 06 Utskriftsdatum

Promemoria

Vidare hade Andersson vid ett besök i Stockholm besökt en McDonalds-restaurang. Även där hade en ung man iakttagit honom med sådan koncentration att han glömde äta sin hamburgare.

Andersson tror att hans telefon är avlyssnad. Han berättade att han under frådagen den 20 jan sysslat med ishackning på stugans gångstig då han fick besök av krinsp Boija och Hejdebäck. Han hade då uppfattat att Bojja sagt till honom "då skulle använda tösalt som din mamma föreslog". detta fann Andersson bestickande då han strax innan besöket samtalat med sin mor i telefon och hon då just föreslagit användande av salt.

Vi försökte förklara att några övervakningsåtgärder inte förekommer från vår sida. / Ob

RIKSPOLISSTYRELSEN
RKP-A

Avsnitt	Löpande nr
IVA	16636 - H

U
Höro

Protokoll fört vid förhör med **Andersson, CHRISTER Anders Henning**, hållit i RKP:s lokaler den 22 februari 1995 med början klockan 13.05.

Förhörsledare: krinsp Bengt Ödmark och krinsp Ola Boija.

Fortsatt förhör i anledning av pågående förundersökning om mordet på Olof Palme.

Christer Andersson förevisades inledningsvis en patron av fabrikat Winchester Western metal piercing med kaliber 357 magnum. Han uppger att han känner igen denna typ av ammunition och menar att det gör väl alla som har eller äger en 357:a. På fråga om han känner till de speciella egenskaperna som just denna patron har, uppger han att denna är försedd med en helmantlad kula med kopparmantel.

I tiden efter det att han har fått sin licens för sina vapen kunde det hända att han använde ammunition av olika typer, även helmantlad ammunition, men som träningsammunition använde han oftast kaliber 38. Han kan inte direkt påminna sig ha haft just denna typ av ammunition med det här aktuella fabrikatet. Han erinrar sig att han vid något tillfälle har använt helmantlad ammunition av ett tyskt fabrikat, ammunitionen hade likartat utseende som Winchester Western. Han kan inte komma ihåg att han innan Palmemordet kom i kontakt i Winchester Western men kan inte helt utesluta detta.

På fråga om han vid något tillfälle skjutit av sin revolver på någon plats där man skulle kunna taga tillvara en kula, uppger han att han inte kan påminna sig ha skjutit i träd eller liknande. På direkt fråga om han någon gång skjutit i "tak, vägg eller golv", uppger han att "det var en olyckshändelse". Detta ägde rum när han bodde i [redacted]. Det gick till så att han satt och fumlade med vapnet och plötsligt gick ett skott av som gick rakt in i TV:n så att TV:n blev helförstörd. Han betecknar detta som en ren olyckshändelse.

3/3-95 HAD
P.K

Beträffande eventuella rester av kula uppger han att det möjligens kan finnas rester av kula i parketten. Skottet som avlossades var en mantlad kula, men om det var just "den eller någon annan sorts mantlad, det vet jag inte". När kulan träffade TV-rutan lossnade manteln från blykulans och fragment av manteln trängde in i parketten. Han blev senare tvungen att dra ut en hel del flisor ur golvet med enstång. Kulans blykärna hamnade inne i TV:n men gick inte helt rakt igenom. Det blev en hård knall när skottet gick av men inga grannar hörde av sig med klagomål. Andersson uppger att han blev chockad av knallen och av vad som kunde ha hänt. TV:n var så förstörd att han blev tvungen att kasta bort den.

Han tillfrågades om han kan erinra sig om han köpte ammunition samtidigt som han köpte vapnet. Han tror att han köpte ammunition genom klubben och han har för sig att man då, 1980 inte själv kunde köpa ammunition utan ammunitionslicens.

Han kan inte redovisa dom olika ammunitionstyperna han använt sig av under årens lopp. Han minns inte heller om han vid något tillfälle har köpt, innehåft eller skjutit med ammunition av just det fabrikat som användes vid mordet på Palme.

Andersson erinrar sig att den kula han oavsiktligt avlossade i lägenheten var försedd med kopparmantel men han kan inte komma ihåg av vilket fabrikat patronen var.

På fråga när han sist talade med sin bror uppger han att han har talat med brodern om det polisförhör som denne hade utsatts för. Brodern har berättat för honom om de frågor som har ställts, beträffande politisk uppfattning, inställning till Palme och så vidare.

Andersson har under senare år genomgått en ögonoperation. Han hade tidigare glasögon. Hans synskärpa var ungefär minus 3. Angående de glasögon han använde sig av under mitten av 80-talet, uppger han att dels hade han sådana som finns avbildade på hans gamla passfoto (1982) dels ett par han fick i lumpen och eventuellt ytterligare några. Han uppger på fråga att hans mörkerseende var normalt.

42 Beträffande sina förehavanden under kvällen den 28/2 1986, vidhåller han att han var hemma i bostaden och att han var sjuk. Han hade varit sjuk hela veckan före mordet till hela veckan efter mordet, sammanlagt tio dagar till två

veckor. Han var så dålig att han mestadels låg i sängen, förutom de gånger han gick ut för att handla. Han hade inte något besök under denna sjukperiod och besökte själv ingen under denna tid.

Han uppger att då mordet inträffade förvarade han sin revolver i bankfack eftersom det inte var skjutsäsong då. Han brukade ta fram sina vapen på vårkanten då träning och tävlingsperioden började.

På fråga om han kan erinra sig när hans bror flyttade in i lägenheten på [REDACTED], uppger han att detta skedde i anslutning till att han själv flyttade till [REDACTED].

På direkt fråga om han kan komma ihåg att han har hjälpt sin bror med att montera upp en spegel i lägenheten på [REDACTED], uppger han att detta skedde när brodern var bosatt där. Det rörde sig om en lång, tung spegel som täckte en hel vägg. Beträffande tidpunkten för spegeluppsättningen kan Andersson inte ge någon annan tidsangivelse än att det måste ha skett någon tid efter broderns inflyttning. På fråga om det kan ha skett vid tiden för mordet på Palme, uppger Andersson att så inte kan vara fallet. Härvid upplyses han om att hans bror i förhör uppgivit att spegeluppsättningen ägde rum på kvällen den 28 februari, dagen före eller någon dag dessförinnan. Det här måste vara fel uppger Andersson. Han kan inte förstå var brodern fått detta ifrån, kanske denne försöker ge honom något slags alibi. Andersson har ju pratat med sin bror om hela ärendet, så brodern vet säkert att han saknar alibi. Det här kan vara anledningen till broderns uppgifter. Han har i vart fall inte på något sätt sagt till sin bror att ge honom alibi. Brodern har inte fått några instruktioner därvidlag. På fråga uppger Andersson att han inte tror att någon annan person kan fixera tiden för spegeluppsättningen. Andersson vidhåller att han låg sjuk i bostaden när mordet inträffade.

På fråga om han kan komma ihåg hur han brukade gå klädd under vintern 1986 eller om han hade något favoritplagg vid denna tid, uppger han att han inte kan erinra sig detta. Beträffande huvudbonad uppger Andersson att han inte på rak arm kommer ihåg detta, men han har för sig att han brukade använda mössa, keps eventuellt också basker.

Avbrott i förhör klockan 14.00 för delgivning av tidigare förhör.

Fortsatt förhör klockan 16.15.

På direkt fråga om Andersson haft sin revolver utlånad vid något tillfälle, uppger han att han aldrig haft sitt vapen utlånat. Ingen kan heller ha lånat vapnet utan hans vetskap eftersom han haft vapnet under full kontroll.

Beträffande de i tidigare förhör omnämnda kallelserna, uppger Andersson att han inte kan komma ihåg att han hade fått dessa kallelser eller läst dem.

Förhöret avslutat klockan 16.25.

Bengt Ödmark
Krinsp.

Utskriftsdatum 1995-02-24/EÅ.

U
Hör

Protokoll fört vid förhör och delgivning av
tidigare förhörsprotokoll mcd
Anders Christer Henning Andersson,
p nr [REDACTED].

Förhöret hållt i RKP:s lokaler den 24 feb
1995 med början kl 12.00.

Förhörsledare krinsp Bengt Ödmark.
Förhörsyttne ej tillgängligt.

Andersson tillfrågades inledningsvis om han haft tillfälle att diskutera det senast hållna förhöret med sin bror och han uppger att han träffade brodern härom dagen. De har noga penetrerat den uppgift som brodern i förhöret har lämnat nämligen att Christer den 28 feb 1986 eller dagen, eller två dagar dessförinnan fått hjälp av Christer att montera upp en stor spegel i lägenheten. Andersson har alltjämt den uppfattningen att han var hemma ensam i sin lägenhet och att han var sjuk den aktuella tidsperioden och kan inte förstå vad hans bror har fått dessa uppgifter ifrån. Han har heller ingen förklaring till sin brors uppgifter.

Beträffande de gånger Andersson hjälpt till med att montera upp speglar uppger han att han har varit sin bror behjälplig med detta vid två tillfällen, en gång på [REDACTED], en gång på [REDACTED], och inte som brodern uppgivit, ytterligare en gång. Han minns att han hjälpte till med detta i samband med broders inflyttning på [REDACTED] 1980 och på [REDACTED] hjälpte han till att montera upp samma spegel. Det var nämligen så att brodern hade träffat en flicka som hade flyttat in till honom och det var hon som ville att spegeln skulle flyttas eftersom den var uppsatt vid sängen. Andersson kan ej på rak arm komma ihåg när detta skedde med det måste ha ägt rum en tid efter broders inflyttning. Han kan inte erinra sig ha satt upp spegeln vid sängen på [REDACTED]. Vad han minns är att han hjälpte till med flyttningen och kommer ihåg att han för ändamålet hyrt en liten lastbil med kapell. Brodern hade i denna tid ej något körkort.

Andersson uppger beträffande den skjutbana som brodern påstår sig ha besökt tillsammans med honom att det måste röra sig om jaktskyttebanan Tyrved som är belägen mellan Söderläje och Nynäshamn. Han kommer ihåg att brodern vid något eller några tillfällen följt med honom till denna skjutbana. Detta måste vara i tiden efter det att Andersson fått sin jaktväpenlicens i slutet av 80-talet eller i början av 90.

3/3-95 HAD

PK

Härmed beredes Andersson tillfälle att taga del av fyra protokoll från förhör som hållits med honom i denna sak.

Andersson har efter genomläsning följande kommentarer:

Vid delgivning av förhör av den 17 jan 1995 uppger han att betr hälstret till revolvern så var det frågan om ett svart läderhölster och ej som framgår av förhöret brunt. Han uppger vidare att han aldrig haft något fodral till revolvern utan den låg vid köpet i en papplåda.

Andersson är helt säker på att han aldrig fått något besök på sina föräldrars sommarställe av Torsten Stålnecke.

Andersson påpakar att man på flera ställen i förhöret felaktigt bibringas den uppfattningen att det är fråga om hans sommarställe.

Betr den omständigheten att han kan få felsänd post i brevlådan uppger han att detta har hänt ibland och inte ofta som står angivet i förhörsprotokollet.

Andersson uppger att han endast brukade åka in till Stockholms C då och då.

Han upplyste ej den tilltänkte vapenköparen om revolverns fabrikat. Han förvarade ej vapnet i en sportbag vid försäljningen utan det rörde sig om en vanlig bag som han ej kan beskriva närmare. Köparen hade inte sina pengar i en rulle utan i en dubbelvikt sedelbunt.

Andersson har inga kommentarer till förhör av den 20 jan 1995.

Andersson har tagit del av förhör av den 26 jan 1995 och uppger att man i ingressen felaktigt bibringas uppfattningen att det är fråga om Anderssons sommarhus.

På sida 2 har han kommentaren att han vet att han blivit skuggad av minst ett dussin personer. Han vet också att hans telefon är avlyssnad.

Andersson har tagit del av förhör av den 22 feb 1995 och har följande kommentarer.

Han uppger att han vid många olika tillfällen har använt sig av helmantlad ammunition av olika fabrikat. Han brukade även använda wadcutter, hålspetsammunition och 38 spec.

Betr manteln till den kula som oavsiktlig avlossades i lägenheten uppger han att denna kan ha varit av koppar.

Ang Anderssons synskärpa uppger han att han hade -3,5 till -4 på höger öga och något lägre värden på vänster öga.

Han uppger ang sina glasögon att han har använt sig av olika typer av glasögonbågar, både av plast och metall. Han har också använt linser.

Beträffande förvaring av sina handeldvapen uppger han att han förvarade både pistolen och revolvern i bankfack under den period då det inte var tävlings och träningssässong.

Ang uppgiften på sid 3 om spegeluppsättning, se ovan förhörsutsaga.

Förhöret samt kommentarer till tidigare förhör är intalat i Anderssons närvaro och godkännes utan erinran.

Avslutat kl 15.30.

Bengt Ödmark

1995 02 28 kl 13.45 delgavs Andersson förhörsutskriften per tfn. Ej erinran.

Bengt Ödmark

01 Polismyndighet*

RKP

02 Arbetsenhet*

Utrr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

ÖDMARK

09 Brott med vilken uppgiften hör samman*

Palmeärendet

10 sak

Protokoll fört vid samtal
hållit på Åklagarmyndigheten
i Stockholm 9:e åklagarkammare
den 2 april 1998 kl 10.00,
mellan Cå jan Danielsson, krinsp
Bengt Ödmark och

Christer Andersson.

/Andersson har inställt sig efter kallelse per telefon./

Danielsson upplyste Andersson om att det brott, brott mot vapenlag, han tidigare delgivits misstanke för, kommer att avskrivas eftersom preskription inträtt.

Andersson tillfrågades om han tidigare berättelse om hur han frånhände sig sin 357:a alltjämt är gällande och med sanningen överenstämmende. Andersson svarade att han står fast vid sin tidigare utsaga. På upprepade frågor om hans berättelse är sann svarade Andersson att han håller fast vid sin gamla berättelse.

Danielsson framhöll för Andersson att det är av stor betydelse att vinna klarhet i denna sak eftersom det finns en risk att Christer Petterssons försvarare skulle vilja använda sig av detta som en alternativ lösning till förmån för sin klient och att därmed Andersson kunde räkna med att bli tvingad att vittna i rättegången med alla de olägenheter som det skulle medföra.

Andersson påpekade att vi ljög för honom när vi påstod att han ej hade blivit telefonavlyssnad och skuggad. Andersson uppvisade en klart antagonistisk attityd.

När Cå Danielsson, med hänvisning till sitt tjänsteansvar, bedyrade att Andersson ej hade varit telefonavlyssnad menade Andersson att nu ljög även Danielsson.

Danielsson upplyste Andersson att han varit skuggad av polis, dock ej vid de tillfällen han själv varit övertygad om att så varit fallet.

Andersson återkom envist med beskyllningar om att vi ljög för honom.

SPANINGSUPPSLAG

i brottmål

Sid nr

07 Avsnitt

08 Lopande nr

IVA

16636-K

04	Fortsätt-ningsblad	Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)	
05		06	Utskriftsdatum
P	Förhörsprot	a	Promemoria 1998-05-11

?
nörd

Protokoll fört vid förhör med **Andersson, Anders
CHRISTER Henning.** (Beträffande övriga ID-
uppgifter se särskild handling.)

Förhöret genomförs måndagen den 17 januari
2000 med början kl. 1115.

Förhörsledare: krinsp Lennart Gustafsson
Förhörsittne: ej tillgängligt

F = Krinsp Lennart Gustafsson

C = Christer Andersson

Fortsättningsvis i detta förhör kommer den hörde att benämñas med
sitt tilltalsnamn Christer. Förhöret genomförs i Rikskriminalpolisens
lokaler, våningsplan 9, Polhemsgatan 30, Stockholm.

Andersson är inledningsvis underrättad om, att anledningen till
förhöret är utredningen beträffande den enligt vapenregistret i Handen
av honom ägda revolvern av märket Smith&Wesson, modell 27,
sextumspipa, kaliber 357 Magnum, och att förhöret ingår i förunder-
sökningen av mordet på Olof Palme.

Han hörs upplysningsvis.

F: Inledningsvis tillfrågar jag dig, Christer Andersson, om det är någonting du vill beröra, tillägga, eller korrigera till tidigare förhör. Du har blivit förhörd i den här utredningen?

C: Nej, jag kommer inte ihåg det där utan till. Det var ju många år sen.
Jag tycker jag har sagt det jag vill säga.

F: Står du fast vid dom uppgifterna du har lämnat till Bengt Ödmark i tidigare förhör?

C: Jo, det ..ohörbart.., det har jag inget och tilläggå.

F: Christer, kan du berätta när och var du köpte den aktuella revolvern?

C: Var jag köpte den?

F: Mm. Om du köpte den privat eller om du köpte den på någon firma?

C: Jag tror att jag köpte den samtidigt med min Hemeli. Det var, jag har fått ..ohörbart.. skjutit ihop guldmärket. Fick man liksom söka licens då, och sen, så jag köpte nog, nästan samtidigt eller samtidigt tror jag. Det var en, det var en liten affär, en vapenaffär, låg på. Den låg, vad heter det, Berzeli park där, gatan, Arsenals, Arsenalsgatan tror

jag det var, mellan Kungsträdgården och Berzeli Park tror jag det är någon liten kort gata, tror jag det var. Där. Nu kommer jag inte ihåg vad den där affären hette, men det mitt emot nån utav dom där auktionsfirmorna. Men jag kommer inte ihåg själva namnet ..ohörbart.. det var ju bra länge sen det där.

F: Om jag hjälper dig lite på traven här Christer...

C: ...ohörbart...

F: ...ja, det är en affärs...

C: ...ohörbart... privat, det var det inte, utan det var i en affär.

F: En affär som sysslade med vapen?

C: Ja, det var en sån där sport, sportskytte, vapen..., jo det var det, men jag kommer inte ihåg själva namnet.

F: Vi har en uppgift här Christer som gör gällande, att du ska handla det på Sportskyttematerial, Arsenalsgatan 3 i Stockholm. Kan det stämma?

C: Vad hette det, Sportskytte?

F: Material. Arsenalsgatan 3 i Stockholm.

C: Arsenalsgatan stämmer, men själva numret, det. Jag kommer inte ihåg själva numret, utan till, men det kan vara. Det fanns väl bara en där kanske.

F: Vad beträffar revolvern, köpte du den ny eller var den begagnad?

C: Ja, det var, splitt ny vet jag väl inte, jag tror den kanske var bättre begagnad ..ohörbart..

F: Kommer du ihåg...

C: ...den såg ny ut, men den, själva utseendemässigt så såg den ny ut, tyckte jag, men den kanske var bättre begagnad och inte använd så särskilt mycket. Den såg ny ut. Det var inget fel på den.

F: Kommer du ihåg vad du fick betala för revolvern Christer?

C: Nej, det kan jag inte.., men vänd dig till den där firman, dom måste ju ha papper på.

F: Ja, nu är det så att den här firman existerar inte längre Christer.

C: Ja, men han som hade firman kanske, har fortfarande kvar papprena, för att jag har inga papper på det där själv. Jag har bara dom där, licenserna, men det dom här kvittona på köpsumman och sånt där, den har inte jag ..ohörbart.. men vänd dig till den där killen som ägde affären. Han kanske har den nånstans i nåt arkiv.

F: Okej Christer, då har vi klarat av inköpet och då vill jag fråga dig också, du har i förhör daterat 1995 uppgivit, att du vid ett tillfälle har haft vapnet inlämnat för reparation. Kan du erinra dig det?

C: Ja, det var nog fel på, ja det har klickat ibland. Ibland gick det att skjuta som vanligt, men ibland någon gång emellanåt så vart det klick och då, då gick jag till nån ..ohörbart.. generalagent som hade någon affär, eller han hade det i källaren på sin villa. Kommer inte ihåg vad han hette, [REDACTED] kanske nånting. Han hade, så jag gick då på, ja, så han skulle titta på den och då var det visst nån sorts atapp eller nånting, ..ohörbart.. axel eller vad det var som höll själva hanen då som visst hade spruckit eller gått av. Det var nånting sånt. Det var därför den klickade.

Po
F: Hur länge hade du vapnet inlämnat hos [REDACTED] kommer du ihåg det?

C: Nja, han reparerade inte det själv. Han sa att han skulle skicka över det till Amerika. Så han skickade iväg det då, sen tog det väl några månader kanske. Ja, jag gissar på det.

F: Kommer du ihåg ungefär i tid när det här är? Du köpte ju vapnet 1980?

C: Nej, fråga [REDACTED] om det. Han har väl papper på det. Fråga [REDACTED]

F: Kommer du ihåg vad du fick betala för reparationen?

C: Ja, det var väl.., dels var det ju själva reparationen, så var det sån här flygfrakt då. Nej, det var väl inte så mycket. Nej, jag kommer inte ihåg. Du får fråga [redacted]

F: Okej, du har då sagt, att vapnet lämnades in till [redacted] och [redacted] skickade det till USA till...

C: ..ohörbart.. det vet jag inte om han är generalagent nu, fortfarande, men då var han det, för Smith&Wesson.

F: Var det rätta uppfattat, att vapnet var borta då, så att säga, från din ägo, för reparation, i en eller flera månader säger du.

C: Ja, jag lämnade ju in det då. Sen fick jag komma och hämta det då när...

F: Och vad uppskattar du tiden så att säga?

C: Någon eller några månader kanske.

F: Om vi säger så här då Christer, det här, inlämnandet av vapnet till [redacted] för reparation, är det före eller efter mordet på statsminister Olof Palme?

C: Ja, det måste väl vara före. Jo, det är det. Ja, jag har inte exakta årtalen i huvudet. Men jag tror det. Fråga [redacted] om det så att du får exakt. Exakta datum.

F: Ja, men din egen uppfattning, alltså du köper vapnet 1980 och Palmemordet är 1986, det är sex år att spela på där. Är det lång tid efter inköpet det blir fel på det, eller är det i nära anslutning till Palmemordet?

C: Jag tror det var före, jag tror det.

F: Men hur långt före Christer, kan du erinra dig det?

C: Tror det var en sommar jag lämnade in det, eller vår, eller sommar. Palme vart skjuten på vintern.

F: Februari 1986.

C: Så det måste väl ha varit året, eller flera år, ett eller flera år före, tror jag.

F: Du för inga dagboksanteckningar över såna här saker?

C: Nej, nej, för inte dagbok över nånting.

F: Och vapnet när det var klart, hur fick du det tillbaka?

C: Ja, jag hämtade det i hans.., eller i hans källarlokal.

F: Det är uppfattat. Jag har en fråga här som berör uppgifterna, att du har sagt i förhör, att aktuell kväll då Palme blir mördad, dvs den 28

februari 1986 så skall ditt skjutvapen, Smith&Wesson revolvern, vara inläst i ett bankfack.

C: Ja, ..ohörbart..

F: Men då frågar jag dig, vilket bankfack, vilken bank och på vilken gata?

C: Det var där vid Kungsträdgården, den hette PK-banken, nu heter den väl Nordbanken, det är samma bank. Jag hade sånt där notariatkonto där, sen hade jag nåt bankfack där samtidigt, så när det var vintersäsong då sköt man ju ingenting, man tränade ingenting, så att, ja, jag hade inget sån där kassaskåp, så att, så då tänkte jag att jag har vapnet på den säkra sidan ..ohörbart..

F: Vet du om den här banken hade såna här rutiner att man fick fylla i en liggare då när man besökte sina bankfack, minns du det?

C: Ja, man fick ju fylla i ett bankfacksnummer och så skriva underskrift och så datum och så, om dom inte kände igen så kollade dom legget. Det var en sån där liten lapp som, dom hade lagt block man fick fylla, fick man ta en lapp och så fylla i då namn och bankbox och så skriva, och så kollade dom, sen släppte dom in, sen blev man insläppt i själva det där, bankfacket.

F: Och är det rätta uppfattat, att du hade vapnet där den 28 februari 1986?

C: Ja, jag hade det där fram till, ja till våren då när man började träna där. Jag brukar ha det så.

F: Då får jag tacka Christer. En fråga till här, som lyder så här Christer, har du några foton, fotografier på det här vapnet som du har ägt?

C: Du menar såna där broschyrer eller?

F: Nej, jag tänker på privata fotografier, att man har tagit kort på, t.ex. när du är ute med vapnet och skjuter på någon skytteförening eller nånting sån där, eller att du har foto för stöldbegärliga skydd, så att säga.

C: Ja, för stöldförsäkring då menar du, som man ska visa försäkringsbolaget ifall man får inbrott.

F: Jag tänkte allmänt bara, om du har foton på den aktuella Smith & Wesson-revolvern som vi eftersöker, om du har det någonstans?

C: När vi var ute på Kaknäs en gång, då tog vi en sån där liksom gruppbild. Jag har tror jag har, men då, nu vet jag inte var jag har det där. Jag tror, jo det var, det var en utav dom där i klubben han skulle visst, snacka om att han skulle emigrera till, vad var det, Australien, eller, långt bort i helvetet, så att vi var några man då som rada upp sig då så står vi där och tog liksom sån här gruppbild..., och då hade vi ju..

F: Är det någon bild du har kvar och kan visa för utredningen här?

C: Jag vet inte.., men jag har ett svagt minne av det. Det är möjligt att dom andra, jag tror, jag kanske visade dom eller gav dom ..ohörbart.. du kan väl fråga dom kanske.

F: Det kan inte vara så att du kan titta hemma själv Christer, om du har den här bilden på den aktuella revolvern och i så fall kan hjälpa till och överlämna den till undertecknad här?

C: Ja, jag vet inte om jag har den.

F: Men kan du undersöka det Christer?

C: Ja, undersöka kan jag.

F: Då tackar jag för det.

C: Vad var det för mening med det...

F: Jo, men det vore intressant och se just det vapnet som du då har försålt, som du säger, att kunna se det.

C: ..ohörbart.. det är ju bara att titta i en sån där Smith&Wesson katalog så ser ni hur det ser ut, ..ohörbart.. eller vad är det för mening med det, om det redan finns riktiga fotografier...

F: Men jag frågar om du hade några fotografier på din tidigare Smith & Wesson revolver som du har ägt?

C: Ja, det är möjligt att jag har det nåanstans ..ohörbart..

F: Har du i så fall lust att överlämna det till undertecknad?

C: Ja, om jag hittar det.

F: Då tackar vi för det Christer och så släpper vi den frågan och går vidare i utred.., eller i förhöret här.

C: ..ohörbart..

F: Jo, det är jag medveten om. Christer, jag tänkte höra med dig, har du några stamcaféer som du besöker när du är inne och går i centrala Stockholm?

C: Ja, stam och stam. Jag vet inte om man kan kalla det för stam. Man går, det beror väl på vad man, känner sig sugen på en fika går man väl inte på ett café.

F: Men är det några caféer i centrala Stockholm som du besöker mer regelbundet under årens lopp?

C: Ja, när jag bodde uppe i Vasastan, dom hade ett där på, på Odengatan där, mitt emot ..ohörbart.. ja, så var det det på Kungsgatan, Biblioteksgatan finns och sen fanns där uppe, uppe på Sveavägen också, dom hade, det är väl ny regi där nu. Dom hade såna här gamla fotografier, svartvita fotografier över hela väggarna, ..ohörbart..

F: Var ligger det caféet på Sveavägen?

C: Mitt emot.

F: Mitt emot vad då?

C: Tunnelgatan.

F: Är det, alltså, mitt emot platsen där Olof Palme blev mördad?

C: Ja, det är nästan ..ohörbart.. Sen finns det ju det där vid Hötorgsskrapan, det är nån turkisk familj som har nåt café där man kan, där jag brukar gå ibland, dom har en sån där spelbutik där vid Hötorget ..ohörbart..

F: Christer, i utredningen här så har vi ju då tillfrågat dom här som äger caféet på Sveavägen, Café Svea som det heter och ligger mitt emot mordplatsen och vi har ju förevisat foton på dig för dom som jobbar där, och ägarna utav def här, dom har gjort gällande, att sedan 1988 har varit stamkund, som dom betecknar det, på det här caféet.
Kan det stämma?

C: Är det dom gamla ägarna?

F: Svar ja.

C: Ja, det beror ju på vad man menar med stamgäst.

F: Ja, dom påstår att dom ser sig på det här caféet från 1988 och framåt, minst tre, fyra gånger i veckan. Vad har du att säga om det?

C: Nej, tre, fyra gånger i veckan, sa du det. Nej, jag har inte fört någon ..ohörbart.. just 1988 ..ohörbart.. Men, ja man går väl.., nån gång ibland, när man går från Vasastan och går ner till stan då går man ju ..ohörbart.. så att, om man ska åt det hållet, så..

F: På...

C: ...tre, fyra, att jag skulle varit där varannan dag, det vet jag inte var dom har fått ifrån. För att tre, fyra gånger i veckan, det innebär ju varannan dag. ..ohörbart.. men nån gång emellanåt går jag in där.

F: Christer, på årsdagen av mordet på Olof Palme, har du besökt eller gått förbi mordplatsen eller graven då?

C: Det vet jag inte. För det är ju många årsdagar, det är ju 13 årsdagar. Så att jag går väl förbi där många dagar om året, när man är i stan, då går man ju där vid centrum. Så det är ..ohörbart.. jag kan, jag kan inte svära på det. Det är säkert många. Det är i centrala delarna av, man rör sig...

F: Christer, jag vill fråga dig också, om en annan sak, och då får vi gå tillbaka lite i tiden, om vi säger i mitten av 1980-talet, när du bodde på [redacted], var du ofta på bio då?

C: Nån gång emellanåt.

F: Vad brukar du se för sorts filmer, vad är det som väcker dina intressen?

C: Det är väl inte så ofta. Det är väl mest att man tittar på tv. Jag tittar ju i tidningar, på annonser och så där ..ohörbart..

F: Men vad är det som tilltalar dig Christer då, i mitten av 1980-talet, är det seriösa filmer eller våldsfilmer, actionfilmer eller naturfilmer?

C: Jag vet inte vad jag ska svara.

F: Då frågar jag dig, Christer...

C: ...ohörbart...

F: Har du sett filmen Bröderna Mozart?

C: (skratt) nej ..ohörbart.. avdelning för ledande frågor.

F: Nej. Jag ställde frågan, har du sett filmen, det är väl ingen ledande fråga?

C: (skratt) ..ohörbart...

F: Ja, men det är ju ingen ledande fråga om jag frågar, har du sett filmen.

C: (skratt)

F: Har du sett den?

C: Nej. Men Olof Palme hade tydligent sett den.

F: Vi lämnar filmens värld Christer och går vidare i det här förhöret. Du har sagt i tidigare förhör då, med Bengt Ödmark, att anledningen till att du sålde det här aktuella vapnet, Smith & Wesson revolvern, var att du låg efter med en hyresskuld, stämmer det?

C: Ja, bland annat.

F: Då frågar jag dig, du fick ju som du har sagt, 5.500 kronor för det här vapnet och du hade tydligent skuld på en 20.000 vid aktuellt tillfälle. Vad sålde du förutom vapnet för att få ihop dom här pengarna på hyresskulden.

C: Jag sålde lägenheten.

F: Ja, det har jag förstått också, men du låg ju efter, så att säga, det var akut har du sagt i förhör.

C: Ja, det var för att jag var, det var en mäklare, en HSB-mäklare, det var en HSB-lägenhet. Dom hade mäklarkontor på Flemminggatan och hon som hade hand, det var en kvinnlig mäklare. Hon som hade hand om Haninge och Handen och Västerhaninge och det, hon var på

semester då, och hon skulle. Då frågade jag, vem är det som är i hennes ställe då, som har hand om det här. Ja, det är ingen. Så jag fick ju vänta till hon kom tillbaka från semestern. Sen när jag fick pengarna, då, när jag hade sålt lägenheten, då hade jag pengar, så betalade jag dels skulden då, sen fick jag ju, det som var över...

F: Men varför väljer du just att sälja Smith & Wesson revolvern, varför säljer du inte något utav de andra vapnen?

C: ..ohörbart...

F: Förlåt?

C: Det var väl ingen som frågade efter det. ...ohörbart...

F: Men ändå så visste....

C: ...jag hade ju två stycken.

F: Men ändå så visste du ju då, att det förelåg ett intresse från polisens sida att provskjuta det här vapnet och du har ju följt Palmeutredningen ganska noga, har du själv sagt.

C: Jo, i och för sig, men jag trodde inte det var intressant. Det var dom där första åren, första tiden.

F: Men en så intelligent man...

C: Ja,då, jag tog för givet att den skulle vara intressant den här första tiden ..ohörbart.. och var den inte intressant, då var den väl inte intressant efteråt heller ..ohörbart..

F: Men Christer, en så intelligent man som dig, du måste ju förstå, att säljer du ett vapen som du har licens för, står skriven för, säljer det till en okänd person i centrala Stockholm, så måste du väl begripa i alla fall, att det här vapnet ska användas i kriminella sammanhang, och att du en dag kanske får stå till svars för det, eftersom vapnet står registrerat på dig. Hur tänker man då? Jag menar, du är ju en vaken kille vid den här tiden också?

C: Nej, jag kanske inte var så vaken...

F: Men har du tänkte på följderna?

C: Jo då jag har ju tänkt på följderna efteråt.

F: Och här är en anledning till varför du sitter här igen.

C: Ja, sen var det det här med Bengt Ödmark, han frågade om det där. Det var nån, massaker där på Stureplan då, lite efteråt, tror jag, ..ohörbart.. men då tänkte ..ohörbart.. det kunde ju faktiskt varit min, men det var det inte, dom hade sån här ak-4. Så att det var då som, som Ödmark sa då, att jag var misstänkt för vapen, grovt vapenbrott, så skulle han anmäla mig för det, och det gjorde han också.

F: Okej, vi lämnar den biten.

C: Det var väl samma åklagare, vad hette han.

F: Helin,

C: Ja, så han skulle göra en undersökning på det där, och det gjorde han tydligen så, ja så väntade jag ju bara på att dom skulle komma och sätta mig då bakom lås och bom, men ..ohörbart.. jag vet inte vad som hände.

F: Ja, det var väl så att det var preskriberat .

C: Nej. Ja, jag vet inte. Vilken tid var det då?

F: Vi lämnar den biten, för...

C: ..ohörbart..

F: ... så kan vi prata om det senare i för, senare. Jag vill nämligen gå vidare här och jag vill ställa den fråga om du i tiden runt 1985, 1986,då du bodde inne i centrala Stockholm umgicks eller hade någon flickvän?

C: Vad angår det dig.

F: Det skulle vara bra att få prata med henne i så fall. Hade du någon flickvän som du kan namnge vid den här tiden ifråga?

C: Men det angår inte dig.

F: Du vill inte svara på det, är det rätt uppfattat?

C: Ja, det är det.

F: Okej Christer,..ohörbart.. rätt att svara så, och då ska jag
avslutningsvis tillfråga dig Christer, var någonstans befann du dig den
28 februari 1986 vid 2320-tiden?

C: Ja, det var ju mitt i natten så jag låg väl hemma och sov. Jag brukar
göra det halv tolv på natten.

F: Och var någonstans låg du och sov?

C: Hemma.

F: Och var var hemma då?

C: [REDACTED]

F: Och var fanns ditt vapen, Smith & Wesson revolvern vid tiden?

C: I bankfacket.

F: Tack för det. Har Christer Andersson någonting att tillägga eller
korrigera till dagens förhör, så har du möjlighet att säga det nu.

C: ..ohörbart.. kommer inte på nånting just.

F: Okej, önskar du lyssna igenom det här bandet, eller önskar du ta del utav det utskrivna förhöret när det är klart?

C: Ja, du får skriva vad du vill i förhörsprotokollet, det gör ni ändå.

F: Nej, men Christer, det är ju så här, att du har fått prata fritt in i bandspelaren här. Jag har ju hållit fram bandspelaren och det är dina ord som kommer att skrivas ut, så du har din fulla rätta att lyssna på bandet och även ta det utav förhörsutskriften, önskar du det Christer, svara ja eller nej.

C: Jag struntar i det. Skriv vad du vill i förhöret, skriv precis vad du vill. Jag bryr mig inte.

F: Du bryr dig inte. Då avslutar vi förhöret och klockan har blivit 11.50 den 17 januari 2000.

Stockholm som ovan

Lennart Gustafsson, krinsp

POLISMYNDIGHETEN i

Rikskriminalpolisen

Enhet/Avdelning

Våldsroteln

Handläggare

Krinsp Lennart Gustafsson

SÄRSKILD HANDLING MED
IDENTITETSUPPGIFTER¹⁾

Datum

Dnr

2000-01-17

Bilaga

Målsägande

Vittne

Förekommer på annan plats i utredningen

sid / bilaga:

Fullständigt namn

Personnummer

Andersson, Anders CHRISTER Henning

Bostadsadress (utdelningsadress, postnummer, ortsadress)

Telefonnummer

Yrke/anställning

Telefonnummer

Arbetslös

Adress (arbetsplats)

Inskriven i sjörörelseregister

Målsägande

Vittne

Förekommer på annan plats i utredningen

sid / bilaga:

Fullständigt namn

Personnummer

Bostadsadress (utdelningsadress, postnummer, ortsadress)

Telefonnummer

Yrke/anställning

Telefonnummer

Adress (arbetsplats)

Inskriven i sjörörelseregister

Målsägande

Vittne

Förekommer på annan plats i utredningen

sid / bilaga:

Fullständigt namn

Personnummer

Bostadsadress (utdelningsadress, postnummer, ortsadress)

Telefonnummer

Yrke/anställning

Telefonnummer

Adress (arbetsplats)

Inskriven i sjörörelseregister

Målsägande

Vittne

Förekommer på annan plats i utredningen

sid / bilaga:

Fullständigt namn

Personnummer

Bostadsadress (utdelningsadress, postnummer, ortsadress)

Telefonnummer

Yrke/anställning

Telefonnummer

Adress (arbetsplats)

Inskriven i sjörörelseregister

1) Enligt best. i 21 § tredje st förundersökningssköningskoden (1947:948)

IVA 16636 - N

**PROTOKOLL fört vid förhör med
CHRISTER ANDERSSON.**

Förhöret hållit i Rikskriminalpolisens lokaler Polhemsgatan 30, Stockholm onsdagen den 7 februari 2007 med början kl. 12.15.

Övriga personuppgifter redovisas på särskild handling.

Förhörsledare: Kriminalinspektör Lennart Gustafsson, Rikskriminalpolisens Palmeenhets.
Förhörsvittne: Ej tillgängligt.

F= Lennart Gustafsson.
A= Christer Andersson.

Christer är delgiven att han höres upplysningsvis i anledning av pågående förundersökning om mordet på Olof Palme den 28 februari 1986.

Fortsättningsvis kommer den hörde att benämñas med sitt förnamn Christer.

Christer delgiven att förhörsledaren kontinuerligt under förhöret läser in Christers uppgifter tillika svar. Christer har också fått klart för sig att han i vissa delar av förhöret själv kommer att få prata fritt in i bandspelaren d v s dialogförhör.

Christer tillfrågas om det är någonting han vill korrigera eller tillägga till tidigare förhör som hållits med honom. Christer uppger att så ej är fallet.

Christer berättar att han fortfarande bor i [redacted]. Han är fortfarande arbetslös. På fråga hur han livnär sig uppger han att han har pengar kvar från försäljningen av sommarstugan som ägde rum 2006.

På fråga hur Christer fördriver sina dagar som arbetslös uppger han att han sitter mest hemma och tittar på TV och framförallt sportsändningar.

Beträffande sitt umgänge uppger Christer att det är väldigt få han umgås med han är för det mesta ensam.

Christers föräldrar är avlidna, pappan avled 1994 och hans mamma är 2000. Christer har en bror född [redacted]

Christer berättar vidare att han inte har något förhållande.

Christer är inte aktiv i några föreningar. Hans intresse för skytte är avslutat. Han avslutade sitt medlemskap i skytteföreningen för ca 15 år sedan. Anledningen till att han slutade i skytteföreningen är att han har försämrat syn, åldersförändringar vill Christer tillägga. Christer berättar att han inte på något sätt är politiskt aktiv men att han ändemot vart 4:e år röstar.

12/1-07 88

- F: Christer du har under en längre tid varit föremål i Palmeutredningen och grovgrunden för det har jag klargjort för dig att det beror på vapnet som du har haft och som du påstår skulle ha sålt.
Jag skulle vilja ställa en fråga till dig Christer.
Vad var dina tankar/funderingar då du fick reda på att statsminister Olof Palme hade blivit skjuten på Sveavägen den 28 februari 1986? Kommer du ihåg vad du tänkte och funderade?
- A: Ja, jag satte väl på TV:n där på morgonen och tittade på nyheterna.
- F: Var bodde du då?
- A: Det var i Vasastan, [REDACTED].
- F: Vad funderade du? Vad tänkte du?
- A: Ja, man vill ju följa med.
- F: Vad var dina egna tankar och känslor?
- A: Jag vet inte hur jag ska beskriva det.
- F: Vad tyckte du om Olof Palme?
- A: Som person?
- F: Ja.
- A: Jag vet inte jag har aldrig träffat honom.
- F: Som politiker då?
- A: Nja, som politiker tyckte jag väl inte om honom.
- F: Och anledningen till det, vad var det som inte...?
- A: Det var väl inte den inrikningen som jag höll på.
- F: Kan du beskriva dina känslor när du fick reda på att Palme hade blivit mördad?
- A: Nja, jag är inte så bra på att beskriva känslor.
- F: Grät du eller blev du glad?
- A: Nej, jag varken grät eller blev glad.
- F: Vad var dina tankar om vem som kunde ha gjort det här?

- A: Ja, man undrade ju. Det var ju spekulationer. Det gick ju inte att köpa tidningarna ...OHÖRBART... Det var väl Lisbeth Palme som hade sagt någonting om ...OHÖRBART...
- F: Var du nere och tittade på mordplatsen?
- A: Nej, jag satt och tittade på TV och jag såg ju att det var mycket folk där. Det var ju ett berg av blommor där.
- F: Kommer du ihåg vad du gjorde fredagskvällen den 28 februari 1986.
- A: Ja, det var ju sent på kvällen så jag var i bostaden
- F: Var?
- A: [REDACTED]
- F: Hade du sällskap utav någon?
- A: Nej, jag var ensam.
- F: Var du ute någonting under kvällen?
- A: Nej, det var ju mitt i natten.
- F: Jag ställer frågan åter igen. Alla fick vi olika känslor när vi fick reda på att vår statsminister brutalts blivit skjuten på en gata i centrala Stockholm. Vad var dina känslor?
- A: Overklighet. Man kunde inte liksom... liksom ta till sig det kanske. Man hörde ju på TV och dom visade bilderna.
- F: Vad var det som störde dig gentemot Olof Palme, vad var det för någonting som du tyckte inte stämde med din...?
- A: Nej, det var socialdemokratiska partiet. Det var inte Palme som person.
- F: Dom politiska åsikterna?
- A:
- F: Du nickar.
- A: Ja, jag är ingen socialdemokrat.
- F: Nej. Och varför är du inte det?
- A: Det är väl ett fritt land.

- F: Ja, absolut. Ganska snart efter mordet, några dagar efter sitter Holmér bl.a. länspolismästaren i Stockholm som numera är avlidne och förevisar ett liknande skjutvapen som troligen gärningsmannen har haft d.v.s. en Smith & Wesson. Vad tänker du då när du ser honom visa ett sådant vapen och då tänker jag på att du själv innehade ett sådant vapen?
- A: Ja, jag tänkte väl att dom skulle hitta vapnet snart eftersom dom visste vad det var för ett vapen.
- F: Vid den här tiden var fanns ditt vapen då?
- A: Nä, det här var på vintern så att jag hade dom inlåsta i bankfack. På vintern när det inte var säsong när det var säsong så hade jag dom hemma.
- F: Var någonstans hade du dom inlåsta sa du?
- A: I ett bankfack.
- F: På vilken bank?
- A: Ja, nu heter det visst Nordea men det är den där banken som låg där vid Kungsträdgården.
- F: Vapnet var inte utlånat på något sätt?
- A: Nej.
- F: Du hade full kontroll på var det fanns?
- A: Ja. Nä men när man skjuter tävling då är man utomhus för det mesta på våren och på sommaren. På vintern är det ju ingen tävling.
- F: Sedermera så kom dom här kallelsen och det var ju allmänt känt via massmedia att innehavare av aktuell vapentyp Smith & Wesson revolver skulle uppvisas för polisen. Hur funderade du då, vad tänkte du?
- A: Jag tänkte väl att dom kommer och knackar på dörren endera dagen.
- F: Gjorde dom det?
- A: Nej.
- F: Men du fick ju tillsänt kallelse.
- A: När jag bodde där på [REDACTED] var det ingen som kom och knackade på dörren.
- F: Men du fick kallelse att du skulle och komma och visa upp vapnet?
- A: Inte när jag bodde på [REDACTED].

- F: När fick du brev om att du komma och visa upp vapnet?
- A: ...OHÖRBART... Jag tror det var Bengt Ödmark som ...OHÖRBART... Nej, jag hade flyttat ut till Västerhaninge.
- F: Men du hörsammade inte själva kallelsen, varför gjorde du inte det för? Förstod du inte att du på något sätt skulle bli misstänkt i den här stora utredningen om att inte hörsamma kallelsen om att ha en sådan här revolver?
- A: Jag tänkte väl att kommer dom inte de första åren då kommer dom väl inte senare heller.
- F: Vad gjorde du med kallelsen?
- A: Nä, efter ett par år då så har jag... ...OHÖRBART... för det började med... vad hette han som var... OHÖRBART... Ja, det var någon i alla fall.
- F: Polis?
- A: Nä, inte polis det var någon... det var någon vecka eller månad efter som vart anhållen och fick sitta en vecka.
- F: [REDACTED]
- A: Men annars... fotokonfrontation. Det var som att ...OHÖRBART... dom hade talat om för den där killen som var identifierad i förväg vad det var för någonting. Vad man ville ha för resultat. Så åkte han in där. Sedan när han vart frisläppt då tog dom ...OHÖRBART...
- F: Men...
- A: Sedan vart dom frisläppta.
- F: Ja.
- A: Så jag vill inte medverka i dom här utredningarna. Konfrontationen med Christer Pettersson det var också en sådan där videokonfrontation. Det var 8-9 man. En var Christer Pettersson, en a-lagare och 7-8 poliser så talade dom om för Lisbeth att ...OHÖRBART...
- F: Du har följt utredningen väldigt intensivt verkar det som Christer?
- A: Nej, men jag har följt...
- F: Du svarar aldrig på frågan angående kallelsen. Varför hörsammade du inte den?
- A: Jag ville inte bli inblandad.

- F: Med det förstår du väl Christer att hörsammar man inte en kallelse angående ett vapen då blir man ju...
- A: ...OHÖRBART...
- F: Ville du jävas eller varför?
- A: Nä, men jag har inget förtroende för...
- F: Du har inget förtroende för utredningen?
- A: Nej. Det är den största jävla skandalen någonsin på hela 1900 -talet.
- F: Men då har du ju förvärrat den genom att inte hörsamma kallelsen.
- A: Ja, då får det bli så.
- F: Har du inget förtroende alls för myndigheter?
- A: Nej, inte för polisen. Ni gör säkert så gott ni kan ...OHÖRBART...
- F: Men Christer du är ju en intelligent kille som jag har sagt. Du borde ju ha begripit att hörsammar man inte den här kallelsen du fick att du skulle komma och visa upp skjutvapnet så förr eller senare så knackar polisen på dörren.
- A: Ja, då får dom göra det.
- F: Men under tiden...
- A: Ni får klara den här utredningen utan min medverkan. Det har jag sagt för längesedan att jag står utanför det här.
- F: Men du kan förstå varför du har blivit föremål för förhör?
- A: Jovisst, jovisst.
- F: Det är ju självförvållat.
- A: Ja, då är det väl det då.
- F: Christer innan vi inledde det här förhöret formellt så talade jag om vad ja tyckte och tänkte och jag sa till dig och jag säger det återigen här på bandet att jag tror inte att du har sålt det här skjutvapnet till någon okänd person. Det är liksom inte din stil tycker jag och du är som sagt var lite för klar i huvudet för det. Jag vädjar till dig att idag vid det här förhöret nu tala om var det här skjutvapnet tog vägen Christer, var det finns om du kan hjälpa oss med det.
- A: Nej, jag vet inte utan du frågade ju först om jag hade någonting att tillägga till det jag sagt förut. Och jag har ingenting att tillägga.

- F: Det har du inte. Men vad tänker du när jag påstår att jag...
- A: Nej, det är inget personligt.
- F: Nej, men hur funderar du eller vad tänker du när jag säger det att jag köper inte det att du sålt vapnet utan jag tror att vapnet är någon annanstans.
- A: Ja, då får du väl tycka det. Du får tycka vad du vill.
- F: Ja, men jag har ingenting personligen mot dig Christer utan jag köper inte att du har sålt det här vapnet. Det finns någon annanstans. Jag tror att du innerst inne vill också att det här mordet ska klaras upp och vi kanske kan vara en bra bit på väg om du till att börja med talar om var det här vapnet finns.
- A:
- F: Varför sålde du det? Du säger att du har sålt det.
- A: Mm. Ja, jag tänker inte ändra mig på någonting.
- F: Men varför sålde du det? Du har påstått tidigare i förhöret att du sålt det? Varför sålde du det?
- A: Nej, jag var tvungen att sälja lägenheten där som jag hade på Västerhaninge. Jag låg efter med hyran där så att... så jag behövde lite pengar. Sedan efter att jag sålt den där lägenheten och reglerat skulden så flyttade jag ut till sommarstugan.
- F: Vad fick du för skjutvapnet?
- A: Ja, det var väl någonting. Det står i papperna här så jag tänker inte ändra mig någonting.
- F: Christer vi har ju haft bandspelaren avstängd nu nästan en kvart och suttit och spånat lite grand fram och tillbaka om själva utredningen och jag uppfattade det som den här diskussionen då när bandspelaren var avstängd såsom vara väldigt spontan från din sida och jag har ju klargjort för dig också var jag står och vad tror och tänker så att säga kanske mer privat än vad jag är som förhörsledare just nu och syftet med det Christer det har ju varit att jag vill klargöra för dig att så länge vi inte får besked ett ärligt besked om var ditt skjutvapen har tagit vägen så är det här fortfarande en öppen historia och jag har vädjad till dig åter igen att du talar om Christer var det här skjutvapnet tog vägen och varför du gjorde dig av med det.
- A: Jag har inget i övrigt att tillägga och om vad jag har sagt tidigare.
- F: Men du förstår att så länge du inte kan klargöra för omständigheterna så är du fortfarande intressant för oss.
- A: Ja, jag bryr mig inte.

F: Du bryr dig inte?

A: Nej.

F: Jag berättade för dig att jag själv tror att det här mordet har begåtts utav en tillfällighetsmördare som utav rena slumpen har sett paret Palme den här fredagskvällen den 28 februari 1986. Vad har du för funderingar när jag berättar sådant, hur tänker du då?

A: Ja, det får justå för själv. Dina åsikter får dustå för.

F: Kan det vara så Christer att det är du som utav en ren slump den här kvällen den 28 februari 1986 har sett Olof Palme och utfört den här gärningen?

A: Nej.

F: Du berättade inledningsvis att du inte var någon vän utav Olof Palme.

A: Nej, jag är inte socialdemokrat.

F: Var du ute och gick den här fredagskvällen den 28 februari 1986 i centrala Stockholm?

A: Nej, jag var hemma. Jag brukar vara hemma på kvällarna, jag går inte ut så särskilt mycket.

F: Får jag fråga dig varför vill du inte vara behjälplig och svara lite mera utförligt på mina frågor och berätta?

A: Nej, därför att jag inte har något förtroende för polisen i den här Palmeutredningen så jag vill inte ha något med varken polisen eller Palmeutredningen att göra.

F: Men förstår du inte att du fortfarande blir intressant i den här utredningen så länge du inte sanningenligt talar om vad som hänt med vapnet?

A: Ni får tycka vad ni vill inom polisen. Det gör ni ändå både du dina chefer.

F: Men förstår du att du blir intressant så länge du inte kan klargöra för vart vapnet har tagit vägen för vi köper inte...

A: Jag bryr mig inte.

F: Men du har ju sagt att du visat intresse i den här utredningen och följer den och du kritiseras svensk polis för hur dom har skött den hör utredningen.

A: Ja, men det har väl alla gjort.

F: Nej, inte alla.

- A: Ja, nästan alla.
- F: Har du inte önskemål om att hjälpa till och ställa det här till rätta?
- A: Hur skulle jag göra det?
- F: Genom att tala sanning om vad du gjort av med ditt eget skjutvapen som du skulle visa upp för polisen.
- A: Nej, jag har inget övrigt att tillägga.
- F: Varför visade du inte upp det här skjutvapnet?
- A: Ja, men det sa jag aldeles nyss.
- F: Varför vill du inte tala om var skjutvapnet ditt tagit vägen?
- A: Jag har redan gjort det och tänker inte ändra det.
- F: Vad har du för funderingar om det här om teorin om att det är en ensam gärningsman som av ren flyt ser Olof Palme den här kvällen och begår den här gärningen. Vad tror du om den teorin?
- A: Ja, men det är ju din teori.
- F: Ja, men jag frågar dig. Vad tycker du om, vad funderar du när du får höra det utav mig?
- A: Ja, vad skulle jag fundera om det är ju 21 år sedan. Så om det hade varit ett helt gäng då ...OHÖRBART... 50 millioner är mycket pengar.
- F: Sover du bra på nätterna Christer?
- A: Ja.
- F: Funderar du mycket kring mordet?
- A: Funderar? Nä, jag funderar inget.
- F: Förstår du att du kommer att bli fortsatt föremål för intresset?
- A: Ja, ni får gärna vara intresserade av mig. Var så god.
- F: Vad har du för funderingar själv? Tror du att det här vapnet som du ägt kommer att dyka upp någonstans?
- A: Det vet jag inte.
- F: Är det inte så att du har vetskaps om var det finns?

- A: Nej, inte det.
- F: Jag tror inte på det Christer. Jag tror att du vet var det här vapnet finns någonstans.
Är det inte så att du vet var det finns någonstans och tala om det nu Christer.
- A: Jag har inget övrigt att tillägga.
- F: Christer vi avslutar dagens förhör men jag kommer att återkomma.
- A: Görs så, nästa år.
- F: Vi får se när det blir.
Christer jag vill fråga dig också det är som är indikterat på bandet och det du själv har läst in på bandet är det korrekt eller önskar du tillägga eller korrigera någonting?
- A: Nä, jag bryr mig inte. Du får göra vad du vill med bandet.
- F: Vill du ha bandet upp spelat för dig?
- A: Nä.
- F: Vill du ta del av det utskrivna förhörsprotokollet?
- A: Nej.
- F: Okej.
- A: Jag bryr mig inte.
- F: Tycker du att dagens förhör tillgått på ett korrekt sätt?
- A: Jag har blivit behandlad på ett korrekt sätt.
- F: Då tackar jag för det Christer.
- A: Ja, jag har inget att invända mot det.
- F: Tack Christer.

Förhöret avslutas kl. 13.16.

Lennart Gustafsson
Krinsp

RIKSKRIMINALPOLISEN
LENNART GUSTAFSSON
KRIMINALINSPEKTÖR

07 02 08/AD